De Hervormer.

Officieel Orgaan van de Nederduitsch Hervormde Kerk.
Onder Redaktie van de Predikanten van de Ned. Herv. Kerk.

Kommissie van Redaktie:
Ds. JAC. VAN BELKUM,
Dr. J. H. GREYVENSTEIN,
Ds. L. E. BRANDT.

„De poorten der hel zullen haar niet overweldigen."

Kommissie van Administratie:
Ds. L. E. BRANDT.
Ds. S. VERMOOTEN.
Mnr. A. H. KOOMANS.

No. 6. PRETORIA, 15 DESEMBER 1920. JAARGANG XII

Afrikaans Hospitaal en Diakonessenhuis.

Dit private Hospitaal, dat in April 1912 werd geopend, is lieflijk gelegen in Sunnyside, een der fraaiste en gezondste gedeelten van Pretoria. Het is uitstekend ingericht, de eer om o.a. te verplegen mevr. J. O. H. Sluiter van Ermelo; wijlen Senator Wm. Buhrmann van Uitkomst, mevr. Jan F. E. Celliers, en mevr. Genl. Joubert van Pretoria; wijlen Hoofdrechter Lord de Villiers van Kaapstad; mevr. N. Smit van Bethal, en mevr. Breytenbach van Breyten.

Het Hospitaal staat onder de bekwame leiding van Zuster Hartog als Direktriese, bijgestaan door een staf van tweetalige verpleegsters. Een zorgvuldige en liefderijke verpleging in een huiselijke omgeving wordt aan alle patienten gewaarborgd. De drie Kerken van Transvaal zijn in het Bestuur vertegenwoordigd.

Verpleegkosten van af 10/- per dag, naar gelang van de klasse, waarin men verpleegd wil worden.

Voor opname wende men zich per brief of telegram tot de Direktriese, Walkerstraat 463, Pretoria. Telegram-adres: Ziekenhuis, Pretoria.

Gedrukt door Wallach's Drukkerij, Beperkt. Aan het Hoofdpostkantoor als Nieuwsblad geregistreerd

WOLF BROS

34 ADDERLEY STRAAT
TEGENOVER SPOORWEG STATIE;
KAAPSTAD.

HORLOGES

No. 3121.—18 kt. Goud, gezet met diamanten en edelgesteenten £9. Anderen £10 en hoger.

No. 436.—De nieuwste stijl. 18 kt. Goud, gezet met Diamanten en andere stenen, £10 en hoger. Alleen Diamanten £20 tot £100.

VRIJE GIFT. Van een BURMA ZILVER Horloge Ketting en kleinood aan iederen Kooper die Geld zamen stuurt bij bestelling van Horloge

GEMAAKT IN TWEE GROOTTEN. STOF EN WATERDICHTE SCROEF KAST.

BOEREN EN RUW WERK

Prijs Voor 30/-
25 Jaar Waarborg

ZELFDE HORLOGE met NIET MAGNETISCHE BINNENWERK 35/- en IN MASSIEF ZILVER KAST 70/-

Solied Gouden PORTRET HANGER om twee Portretten te nemen Mooi ontwerp met Gouden Kwasten Prijs 45/-

Solied Gouden HALS-KETTING met Hart gezet met Robijn of Saffier 21/-
andere 23/- 25/- 30/- 40 en meer.

No. 9408.—18 kt. Goud, alle Diamanten, £12 en hoger. Diamanten en Robijnen, £8 en hoger.

No. 9418.—18 kt. Goud, gezet met Robijnen, enz., £5 en hoger. Gezet met Diamanten, £10 tot £200.

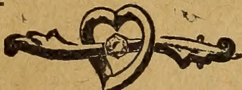
Schrijf om Geïllustreerde Catalogus No 163 (3000 Illustraties) van Horloges, Souvenir en andere Juweelwaren, Leder, en Fancy Artikelen POST VRIJ.

OOK VERKRIJGBAAR.
SPECIAAL KLEINER SOORT VOOR DAMES - - 35/-
MET LISSEN EN RIEM OM ROND DE ARM TE DRAGEN - 40/-
MET RADIUM WIJZERPLAAT EN WIJZERS, IN STAAT STELLEND DE RECHTE TIJD IN HET DONKER TE ZIEN
PRIJS 10/- EKSTRA.

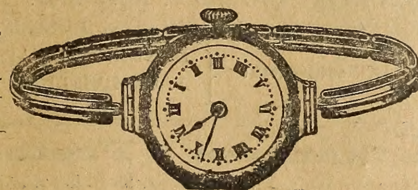
No. 9412.—18 kt. Goud gezet met Robijn, enz., £4 en hoger. Gezet met Diamanten, £7 tot £100.

No. 9463.—18 kt. Goud, gezet met Diamanten en andere stenen, £4 en hoger. Gezet met 2 Diamanten £5 en hoger.

SELEKTIE GOEDEREN OP ZICHT GEZONDEN.

No. 850.—Massief Gouden Borstspeld, gezet met Edelgesteenten, 8/6.

Rekbare Horloge Armbanden, Massief Goud, £6, £8, £10 en hoger. 18 kt. Gerold Goud, 60/-, 80/- en hoger. Alle gegarandeerd.

No. 1298—Borstspeld, gezet met Kaapse Robijnen, 18 kt. Gerold Goud 14/6 en hoger. Massief Goud, 21/-, 25/- en 30/-

No. 270.—18 kt. Goud, gezet met Diamanten en andere stenen, £12 en hoger. Alleen Diamanten £20 en hoger.

WIJ ONDERNEMEN REPARATIES AAN HORLOGES EN ALLE SOORTEN JUWELEN.

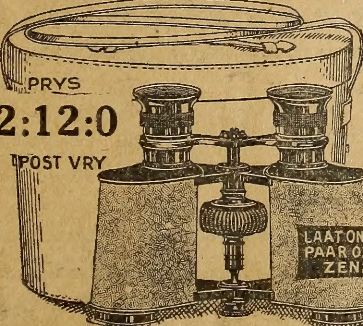

No. 9406.—18 kt. Goud met Robijn gezet, £4 en daarboven. Met Diamanten £5, £3 en daarboven.

GIJ KUNT UW VEE EN SCHAAPEN 25 MIJL VER ZIEN met

WOLF'S
BEROEMDE PRISMA VERREKIJKERS

PRYS
£12:12:0
POST VRY

Deze Wonderlijke Glasen hebben een bereik van 25 MIJLEN en ondekken voorwerpen op een afstand met een HELDERE KLAARHEID die verbaasend is. Hun bereik-Kracht IS GELIJK MET EEN GROOTE TELESCOOP en doch worden zij zoo gemakkelijk met EEN HAND VEROOERD EN BEHANDELD.

Zij hebben EVENKRACHT met eenige verrekijker DIE DUBBEL HUN PRIJS Kosten en GIJ SPAART HUN PRIJS in een maand door het vinden van uw verloren vee.

KOMPLEET IN LEDER DOOS MET STREP.

Elk oog kan men BIJZONDER STELLEN, en dus EENIG GEZICHT kan ONMIDDELIJK GEPASD worden.

WAT EEN BOER ZEGT

GROENFONTEIN,
P.O. KLAARFONTEIN,
TARKASTAD.

De Heeren,
Wolf Bros,
Kaapstad
Waarde Heeren,
Ik heb uw binocles laatste week ontvang en ben zeer tevreden. Zij spaaren my veel loopen om verlooren schaapen te zoeken op de bergen.
Ik denk stellig dat ieder boer een paar zou bezitten.
De Uwe
Chris Hattingh

De Hervormer.

Officieel Orgaan van de Nederduitsch Hervormde Kerk.

Onder Redaktie van de Predikanten van de Ned. Herv. Kerk.

Alle stukken en brieven de Redaktie betreffende te zenden aan

Ds. JAC. VAN BELKUM, Heidelberg.

ADVERTENTIEN.

Staande Advertentiën voor lange termijn op kontrakt.

Familieberichten **6d.** per regel.

Prijs per Jaargang **7s. 6d.** vooruitbetaalbaar.

Alle gelden voor Abonnementen en Advertentiën te zenden aan

de heer H. J. L. Th. ROORDA, P.K. Bus 444, Johannesburg.

No. 6. PRETORIA, 15 DESEMBER 1920. JAARGANG XII.

KERSTDAG—GROTE BLIJDSCHAP.

"Vreest niet, want, ziet! Ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal; namelik dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Here, in de stad Davids."—Luk. 2:10-11.

Te lezen: Luk. 2:1-20; Filip 2:5-11.

Te zingen: Ps. 118:13; Gez. 113:1; Ps. 98:1, 2; Gez. 114:7, 8.

"Hoezanna! gezegend sij Hij, die komt in de Naam des Heren! Hozanna in de hoogste hemelen!"—Met deze blijde feestgroet, gel. T.H., begroeten wij elkander aan de morgen van deze hartverheffende feestdag, waarop het bij vernieuwing ons tegenklinkt: "Immanuël"—God met ons!

Is het u ook niet, of de Engel nog eenmaal vanmorgen is nedergedaald, om bij het ontwaken aan ieder onzer de morgengroet toe te roepen:—"Vrees niet, want, zie! Ik verkondig u grote blijdschap"?

Van de aarde stijgen vanmorgen duizend zangen ten hemel. In het Noorden en Westen, in het Zuiden en Oosten zijn ontelbare ogen gericht op één stad, op één stal, op één kribbe.

In honderde talen wordt het ene woord: "Bethlehem" met onbeschrijfelike vreugde herhaald.

Wij danken God, dat wij deze Kerstdag weer beleven mogen en met vernieuwde vreugd stijgt het oude lied naar omhoog: "Ere zij God in de hoogste hemelen, vrede op aarde, in mensen een welbehagen!"

"U, die voor ons geboren zijt,
U zij ons hart, ons lied gewijd,
Wij voegen juichend onze stem
Bij 't Eng'lenkoor van Bethlehem."

Eeuwenlang had de mensheid gezucht onder de machtige dwinglandij der zonde en des doods.

Eeuwenlang hadden Israëls vromen gehunkerd naar de komst van de Messias, die, als Hij kwam, de zonde der wereld wegdragen zoude.

Eeuwenlang hadden de wachters op Zions muren bespied of zij de blijde morgen van Zijn langverbeide komst ook zagen aanlichten.

En eindelik, ja, eindelik kon de wachtensmoede oude Simeon in blijde verrukking uitroepen: "Nu laat mij, Here! Uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord. Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, die gij bereid hebt voor het aangezicht van al de volkeren."—De volheid des tijds was daar en de lang beloofde en lang verbeide Messias was verschenen.

"Men had Hem eeuwen lang verwacht,
Totdat Gods tijdperk was volbracht,
Toen zond Hij ons van Zijnen troon
Het heil der wereld, Zijnen Zoon."

In de kribbe was de hoop der eeuwen vervuld en God Zelf onder de mensheid gekomen.

De Kerstgeschiedenis, die het Kerstevangelie ons kennen doet, is een oude geschiedenis en toch een, die niet veroudert, evenmin als de lente veroudert of het vrindelike zonnelicht. En de geschiedenis van Bethlehem met zijn herders, zijn krib en zijn engelen in het veld spreekt ons van eeuwige dingen. Zij gewaagt niet slechts van 'n gebeurtenis, die eeuwen geleden heeft plaats gehad en waarop wij terug kunnen zien, bewonderend wat toen is geschied. Zij spreekt niet alleen van wat voor de bewoners van Judea de hoogste betekenis had, maar voor ons blote historie is geworden—een verblekend beeld uit het grijze verleden. Neen!

de Kerstgeschiedenis staat in een eeuwig heden. Zij spreekt uit wat God doet en wat God is, heden is voor ons, en daarom luidt de Kerstboodschap: "Vreest niet, want, ziet! Ik verkondig u grote blijdschap, die al de volke wezen zal; namelik dat u heden geboren is de Zaligmaker."

Neen, M.H., hier bij de kribbe Bethlehems past ons niet enkel stille bewondering, maar heilige, eerbiedige aanbidding.

"Opdat de zondaar leven moog',
Daalt zelfs de Schepper van omhoog,
Verbergt Zijn hooge majesteit,
Wordt vleesch, wordt onze zaligheid."

Welk een wonder van goddelike almacht en ontferming!

"Als ik dit wonder vatten wil,
Staat mijn verstand vol eerbied stil,
't Verstomt bij 'tgeen het niet doorziet,
'k Aanbid, maar ik doorgrond het niet."

Welk een zwakheid—een hulpeloos kindeke in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe!

Welk een wonder van almacht—God mens geworden! Immers, Jezus is God, Zichzelf uitsprekende in taal, welke voor de mens verstaanbaar is.

M.H., beseft gij ook enigermate de ontzaglike betekenis, welke Bethlehems kribbe heeft voor de wereld? Denk u voor 'n ogenblik de verloren wereld in zonder Bethlehems kribbe; de gevallen mensheid, op welke Gods billike toorn en schrikkelike vloek rust, zonder 'n Zaligmaker; schakel Jezus Christus uit en de zegeningen, welke daar van Hem zijn uitgegaan en waarin gij deelt en gij zult enigszins beginnen te gevoelen, waarom de Engel de herders toejubelt: "Ziet, ik verkondig u grote blijdschap!"

De komst des Zaligmakers bracht licht in 'n donkere wereld, verduisterd door de heerschappij der zonde; bracht leven, waar niets dan de dood als gezoldiging der zonde heerste en zegepraalde; bracht liefde, waar haat en zelfzucht woonden en troonden.

"Grote blijdschap!" immers, ja, nooit heeft gezegender tijding over de met onverzoende schuld beladen wereld geklonken, dan toen de wondere boodschap voor het eerst over Judea's stille velden ruste: "Heden is u geboren de Zaligmaker."

Nu had weer de van God vervreemde wereld 'n Koning; de verloren mensheid 'n Hoofd; de gevallen zondaar 'n Redder.

Staande in de geest bij de kribbe Bethlehems, zien wij het treffende Evangelie woord op wondere wijze verwezenlikt en vervuld; "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelik, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwig leven hebb."

"Grote blijdschap!" ja, want ware de Zoon van God in het vlees niet gekomen, dan ware er voor u geen Evangelie der verzoening, geen redding;—neen, dan wachtte u, na 'n moeitevol leven, slechts de eeuwige dood, de eeuwige rampzaligheid.

"Grote blijdschap!" ja, Gode zij dank voor de onuitsprekelike gave Zijns Zoons! In Hem is ons genade geschonken, want in Hem is de klove, welke ons van de eeuwige God scheidt, gedempt en is de breuke met God geheeld! Want, ja, kribbe en kruis zijn niet te scheiden. In de kribbe waren reeds de eerste doornen van stroo onder het tedere lijf—later zouden die doornen nog scherper worden en Hem geheel doorwonden. De kribbe is de eerste stap tot het kruisaltaar.

En nu, M.H., ook voor u is Bethlehems kribbe daar—gelooft gij het? Wat voor betekenis heeft Bethlehems kribbe voor u persoonlik? Is de Kerstgeschiedenis ook voor u Kerstevangelie? Gij viert Kerstfeest, ja, maar is daar waarachtige Kerstvreugde in uw leven, omdat gij weet, dat Jezus Christus ook in uw hart geboren is als uw persoonlike Zaligmaker?

O, laat deze Kerstdag niet voorbijgaan zonder dat gij geknield hebt voor de Zaligmaker, die ook voor u in dienstknechtgestalte geboren is en Hem hebt gebracht het dankoffer van uw hart en leven.

"Voor 's Heilands liefde, wondergroot,
Is het grootste offer nog te klein."—Amen.

— D. F. ERASMUS.

PERSOONLIKE ZAKEN.

Ds. D. F. Erasmus is aangesteld als huweliksbevestiger voor gheel de Uunie.

Ds. S. P. Engelbrecht is uit Holland teruggekeerd en op dit ogenblik thuis bij zijne familie. Zijn adres is Witbank, p.k. Blesbokspruit, via Morgenzon.

Het boek van Ds. S. P. Engelbrecht "Geschiedenis van de Nederduitsch Hervormde Kerk in Zuid-Afrika", dl. I., is verschenen bij J. H. de Bussy, Amsterdam-Pretoria.

De volgende maand wordt het besproken.

BRIEVEN VAN OOM SAREL.

Uitkijk,
December 1920.

Waarde Neef!

Van harte hoop ik, dat het u en de uwen welgaat, zoals wij allen wel zijn. Als het anders is, zou het mij spijten. Hoe is het weer bij u in de laatste weken? Wij hadden prachtige regens in Oktober en begin November, maar de laatste helft van die maand was droog. Op Uitkijk begint het gras dan ook al weer dor te worden, en wij zullen dankbaar zijn als onze lieve Heer ons weer regen wil sturen. Het is vreselik warm.

Laat mij voor dit maal u mogen schrijven over iets, wat voorkomt in een brief van de medewerker van de "Spectator," uit Bloemfontein. Volgens die schrijver is aan Ds. W. Postma, bekend onder de naam van Dr. Okulis, enige dagen geleden een gezellige avond aangeboden. Z.Eerw. was de stichter van de Tegniese Voorbereidende Skool te Bloemfontein en de leraars en school kommissie hebben op deze wijze de predikant willen eeren, die zoveel voor de school en voor het onderwijs in het algemeen heeft gedaan. Ds. Postma heeft toen 'n belangrijke lezing gehouden en o.a. gezegd dat de voorstanders van de anti-christelike richting zich zelf als bankroet hebben opgegeven. Hij heeft zich daarbij beroepen op een schrijver van naam H. G. Wells, een van de grote gezaghebbende mannen op onderwijs gebied in Engeland, die zelf 'n agnostiek is, d.w.z. 'n geleerde, die meent dat wij op het gebied van godsdienst en aangaande God niets weten. Deze schrijver heeft de grote wereldoorlog in Europa toegeschreven aan het verkeerde onderwijs-sisteem aldaar, dat 'n anti-christelike paedagogiek volgde, en leerde, dat annexatie, uit buiting en uitmoorden, het hoogste en beste ideaal was. Daartegenover stond, zo leerde Ds. Postma, dat het hoogste ideaal van mensen en volken was en moest zijn: "God lief te hebben bovenal en den naaste als zich zelven," welk ideaal oorlogen zou voorkomen, omdat het zoekt de eere God en het heil van de naaste.

Wat daar door die leraar gezegd is, is voor u volstrekt niets nieuws. Ik heb u dat vroeger en later reeds meermalen u geschreven. Dat Ds. W. Postma dit zegt behoeft ons ook niet te verwonderen: ook hij heeft dit vroeger en later gezegd en geschreven. Maar wat ons wel kan verwonderen is het feit, dat er gedurig in de gehele wereld door blanke natien bewoond, stemmen opgaan die luide het uitspreken: het opvoedings-sisteem van onze tijd is verkeerd: de voorstanders van de anti-christelike richting verklaren zelf, dat zij bankroet zijn.

Kunt gij dat verstaan, Willem? Is het mogelik dat dit sisteem, dat zo rationeel scheen te zijn, dat door bijna alle grote mannen als het enig ware werd uitgedacht en aangeprezen, op zo'n bankroetschap zou zijn uitgelopen?

Toen wij in 1901-1902 in de z.g. koncentratie kampe waren, hebben wij daar, evenals de Duitsers in hun land nu, gezien kindertjes met grote hoofden, dunne lijven en zwakke benen. Zij hadden gebrek, waren ondervoed en daarom was hun lichaam ongeschikt en onbekwaam voor het leven. Onze kinderen, ja de kinderen van alle blanke naties zijn geestelik ook zo gesteld. Door het dwaze onderwijs-sisteem zijn hunne hoofden allemaal te groot: d.w.z. hun verstand is te veel ontwikkeld, misschien ook wel gedegenereerd, terwijl hun hart en hun wil zwak en krachteloos is. In dit verband herinnert uw Oom zich 'n grap, die indertijd de oude president P. Kruger hem vertelde. Hij had namelik bezoek gehad van 'n Engelsman, nog wel 'n parlementslid, die veel van zich zelf dacht, en weinig van de president. Deze vreemdeling zeide, t is toch wel jammer, dat de president in zijn jeugd zo weinig school gegaan was: hij zou dan zeker veel geleerder geweest zijn. De president antwoorden dat hij docht, dat hij dan veel dommer zou zijn geweest.

Wij moeten dit wel verstaan. De oude president heeft niet onderwijs veracht: veel heeft hij voor het onderwijs gedaan gedurende zijne regering. Maar zijn hart zou koeler en zijn wil minder sterk zijn geworden. En daarin was hij recht. Hij was immers 'n waarachtig gemoedelik man, 'n godvrezend mens: hij had 'n sterke wil, en wist die door te zetten tegenover vriend en vijand.

Wij hebben nu in onze dagen meer slim geleerde mensen, maar gebrek aan werkelik gemoedelike, sympathieke personen, aan mannen met een sterke wil. We hebben vooral onder de hooggeplaatsten geen mannen vol idealen, geen mensen die het goed willen. Allen zijn bezig om geld te maken, en als er nog zo iets is om te willen, dan willen ze alleen het kwade. Rooven, moorden, uitzuigen, dat kunnen zij en goed ook: denken aan de ellenden van hun medemens en hun kracht inspannen om te zegenen en wel te doen, dat kunnen ze niet, willen ze niet.

Het opvoedingsisteem van onze tijd is bankroet. Waarom? Omdat het verwaarloosd heeft één groot ding, n.l. dat opvoeden niet is: een kind vol stampen met allerlei zogenaamde wetenschap,

maar de vorming van het hart en de leiding van de wil. De opvoeders en de makers van de zogenoemde opvoedings-sistemen hebben vergeten dat de natuurlike mens is 'n zondig, zelfzuchtig schepsel en hebben niets gedaan om die zelfzucht te breken en om te zetten in naasten liefde.

Met ons onderwijs-stelsel en met vele onderwijzers is het gegaan, zoals het in de laaste tijd ging met de werkman. In vroeger tijd kon b.v. de timmerman alle werk doen dat met het bewerken van hout in verband stond. Hij maakte 'n raam evengoed als 'n deur: hij kan zagen en schaven en hameren, passen en meten, alle even goed en netjes. Maar nu is dit anders. In zo verre als nu de machine niet de werkman vervangen heeft, is de timmerman van onze dagen alleen zo geleerd, dat hij 'n raam kan maken of 'n deur. 'n Onderwijzer in vroeger tijd kon van bijna elk vak zoveel weten, als nodig was om 'n kind die kennis mede te delen die vereist is voor het leven. Was 'n jonge man bestemd voor verdere studie, dan moest hij door anderen onderwezen worden. Nu zijn de meeste onderwijzers, vooral aan de hogere scholen eksperts, d.w.z. kennen maar één vak, met enkele daarmede in verband staande bijvakken. Wat zien we nu gebeuren? Elke onderwijzer eist dat zijne leerlingen van zijn vak alles weten wat hij weet. Zo wordt nu de leerling door ieder van zijne onderwijzers bewerkt, volgeprompt, totdat hij 'n wandelend woordenboek wordt. Het hoofd wordt groot en dik, gezwollen, maar gemoed en wil worden geheel vergeten en daardoor krijgen we opgeblazen ideaal-arme, ongevoelige, willooze schepsels.

Bij dit stelsel, waarbij dan ook nog komt de verderfelike zucht naar spelen, naar pleizier, naar picnicks, naar uitgaan, wat alles storend werkt op het krachtig en alzijdig ontwikkelen van het zenuwleven. maar er is geen tijd voor godsdienstige en zedelike ontwikkeling. Godsdienst was voor de jeugd niet nodig: alleen voor oude vrouwen, dweperige meisjes en enkele mannen van oude dagen mochten nog van godsdienst iets denken, voor de overgrote meerderheid van de hedendaagse mensen was dat 'n zaak van vroegere dagen. Godsdienst, d.w.z. het dienen van God, niet vroom zijn, of vroom zich aanstellen in oude versleten vormen, was vroeger goed geweest om kinders zoet te houden, de lagere klassen tevreden te houden, 'n soort van polisidiender te zijn, om volken in bedwang te houden, daarmede evenwel heeft men in onze tijd afgedaan. God? wie geloofde er nog aan: en als men niet meer geloofde, waarom dan dienen van God? En zo is ondermijnd alle gezag in kerk en school, in huis en maatschappij, in regering en bestuur, met dit gevolg, dat niemand zich meer om 'n ander bekommert, alleen voor zichzelf leeft—m.a.w. dat alle banden zijn verbroken. Het opgeblazen hoofd niet meer geleid door het gemoedsleven, niet meer in bedwang gehouden door 'n ontwikkelde wil, heerst nu oppermachtig en kent geen andere macht in het leven—dan ik—d.i. de onbeteugelde zelfzucht.

Nu zijn er wel enkele mensen die dit zien: ook anderen die, opgeschrikt door de uitbarsting van het kommunisme door de oorlog en door het machtmisbruik bang worden voor wat komen kan en zal, maar zij zijn weinigen. Hun stem wordt niet gehoord: zij worden overschreeuwd door die grote holle woorden: geen godsdienst op school, neutraliteit, samensmelting van alle mensen tot een ras, in een Bond. En achter die grote woorden, welke de massa medesleept, ligt weer als altijd en overal, de zonde, die geen macht boven zich wil erkennen, en ook niet toelaat, dat de een meer en beter is dan de ander.

Wie de geschiedenis der volken kent, dat wil niet zeggen, dat hij kan opnoemen welke koningen geregeerd hebben in welk jaar of eeuw, welke oorlogen zij gevoerd hebben en dergelijke nutteloze zaken, maar wie weet welke mannen grote invloed hebben uitgeoefend in hunne dagen, die weet ook dat maar heel weinig geleerde, slimgeleerde mannen grote dingen hebben gedaan. Het zijn de mannen geweest van grote idealen, mannen met een hart, dat warm klopte voor hun volk of het Godsrijk: mannen van 'n krachtige wil ten goede, die leiding hebben gegeven in hun tijd.

Die mannen ontbreken ons, en daarom is de gehele wereld in zo'n hopeloze verwarring, waaruit niemand 'n uitweg kan vinden. Met geweld, met brutaliteit schijnen de heersers der volken de beweging van onze dagen te willen beheersen, maar dit zal hen niet gelukken. Zij zullen allen zelf in die maalstroom ondergaan en hun werk zal vernietigd worden.

Het is de taak en de roeping van de weinigen, die nog 'n hart hebben voor de ellenden van onze dagen, en de wil om die te helpen lenigen en voorkomen om niet alleen te protesteren tegen dit stelselmatig verknoeien van onze kinders, maar om ook andere paden in te gaan. Gemakkelik is dit werk zeker niet. Met dit stelsel zitten we bijna overal vast. Overal wordt gevraagd wat weet ge: welk eksamen hebt ge gemaakt? Of ge 'n goed hart hebt, van krachtige willen zijt, dat doet niets, alleen wat weet ge helpt u vooruit.

Vooral onze ouders moeten bij de opvoeding der kinders andere wegen inslaan. Ook vaders en moeders heb toch medelijden met uw kroost, dat altijd maar leren moet, altijd eksamen schrijven moet, en nooit uw hart voelt kloppen voor hen geen getuige is van krachtige wil. Denk er aan, hoe ge van uwe kinders maakt—slimme koppen, opgeblazen verstands-mensen—maar dat gij hen ontneemt hun hart, en hun wil en liefde en ontzag.

Denk er aan: de ware wijsheid is: de vreeze des Heern.

OOM SAREL.

ONZE GEZANGEN.

Wie onzer lezers kent niet ons mooie Gezang 22.

Rust, mijn ziel! uw God is Koning,
Heel de wereld zijn gebied;
Alles wisselt op zijn wenken,
Maar hij zelf verandert niet.

De dichter van dit lied is de heer Pieter Leonard van de Kasteele, geboren 13 Augustus 1748, uit 'n aanzienlike Haagse familie, die na in de rechten te hebben gestudeerd in 's Gravenhage zich vestigde als advokaat. Hij was dus geen predikant, noch theoloog, ofschoon hij behalve de rechtsgeleerde lessen ook de theologiese volgde aan de Universiteit te Utrecht. Terwijl hij daar studeerde, werd een zijner beste vrienden Jan Both Hendriksen ernstig ziek, wat op beide en ook op hun derde vriend H. van Alphen zulk 'n indruk maakte dat er 'n gehele omkeer in hun gemoedsleven tot stand kwam. In 1773 nam hij als Amanuensis (zoveel als sekretaris) van de heeren van Lynden en Hoog, deel aan de verbetering van de psalm-berijming daar hij toen reeds als 'n dichter van naam, o.a. door de met van Alphen uitgegeven boekjes "Stichtelijke Mengelpoëzie" bekend was. Hij bekleedde later gewichtige posten in de regering, als Pensionaris van Haarlem, was 'n vurig patriot, en brak daardoor de vriendschap met van Alphen, die 'n harde Oranje-man was. Zwaar werd hij beproefd door het overlijden van zijne echtgenoote in 1780 met wie hij in 1777 was gehuwd. Hij stierf in 1810, bij het afscheidnemen van zijne familie dit zeggen: "Ik heb u allen wel zeer lief, maar Jezus toch veel meer.'(1)' Als gekommitteerde van de Synode van Zuid-Holland nam hij deel aan de samenstelling van ons Gezangboek, in welke arbeid hij groot belang stelde, waaraan hij ook ijverig medewerkte. Van zijne hand zijn in ons Gezangboek opgenomen No. 22, 45, 46, 47, 111, 114, 122, 143, 149: verder no. 138, 'n omwerking van 'n leid van Ds. J. van der Roest en ene reek vertalingen van Gellert Gezang 42, 112, 118, 119, 159. (No. 69, dat opgegeven staat als van van Alphen en van den Kasteele is van eerstgenoemde alleen, gelijk No. 22 alleen aan van der Kasteele behoort toegekend te worden.

Het trekt de aandacht van elk die onze Gezangen kent, dat het werk van van den Kasteele niet tot het slechtste of minst betekenende behoort. De door hem uit het Hoogduits vertaalde liederen van Gellert zijn zeker wel de voor de openbare eredienst meest geschikte en ook meest gebruikte. Gezang 159 heeft echter 'n te veel burgerlik moraliseerend karakter dat het voor 'n kerkelik Gezangboek minder geschikt maakt.

De door van den Kasteele zelf vervaardigde Gezangen zijn bij de gemeente allen wel bekend en worden ook gaarne gezongen. In Gezang 22 vindt het vroom gemoed dat troost zoekt in Gods bestuur de uitdrukking zijner berusting: Gezang 114 zal bij 'n Kerstfeest nooit ongezongen blijven; ook 143 en 149 worden op Hemelvaarts- en Pinksterfeest op de meeste Gezanglijstjes gevonden. Behalve dat zij rechtzinnig van gedachte zijn, zijn ze opwekkend en hebben de toon van lofverheffing van de Vader, zowel als van Christus goed getroffen.

In al deze liederen voelen wij, dat van den Kasteele niet alleen 'n goed dichter was, maar bovenal dat hij 'n vroom gemoed bezat. Wanneer wij dan ook nog van hem vernemen dat hij voor de Hervormde Kerk in de welbewogen dagen van 1790-1813 wat heeft gedaan, dan verwondert dit ons niet. Wie de Heer liefheeft, toont dit ook in de bevordering van de belangen der kerk, waarvan hij 'n lidmaat is.

V. B.

Goede werken maken niet 'n goede man, maar 'n goed man doet goede werken zodat het altijd nodig is, dat het wezen of de persoon goed is voordat alle werken goed zijn, en dat goede werken volgen de goede man en van hem voortkomen.—Luther.

Ds. A. KUYPER.

De persoon van Ds. Abraham Kuyper is waarschijnlik in onze kerk niet zo wel bekend als bij onze Gereformeerde broeders en ook in later dagen in de Nederduits Gereformeerde Kerk. Dit mag ons niet verhinderen om ook 'n enkel woord te schrijven over hem, die nu is heengegaan van deze wereld in welke hij door zijn grote geleerdheid, ijzeren wil en groot talent van organiseren zich 'n naam heeft verworven die gekend werd in geheel Europa, ja zelfs ook in Amerika. Geboren in 1837 is hij in de hoge ouderdom van 83 jaren op 19 November 1920 gestorven, werkend bijna tot aan zijn laatste levensdag. Merkwaardig is het dat ook deze man 'n zoon is geweest van 'n leraar der kerk dat zijn wieg heeft gestaan in ene Protestantse pastorie. Hoeveel grote mannen dankt de wereld, dankt de kerk niet aan de tegenwoordig door velen zo geminachte predikants gezinnen.

In de koeranten, ook in Z. Afrika is na zijn dood verbazend veel geschreven over deze held. Onze zusterkerk de Gereformeerde, heeft zelfs 'n gehele avond (Vrijdag 19 November) te Pretoria aan zijne nagedachtenis gewijd. Wanneer de leden onzer kerk dan ook iets meer van hem willen weten, dan beveel ik hen aan van de broeders Gereformeerden te lenen het nommer van 1 Desember 1920 van het Kerkblad der Gereformeerde Kerk in Zuid Afrika.

Ik geef hier alleen 'n persoonlike herinnering. Het was in 1873 of 1874, in mijn studietijd te Utrecht, dat Dr. Kuyper 'n lezing hield voor de studenten dier Akademie, over "Het Calvinisme, de oorsprong onzer vrijheid" (of de titel juist is weet ik niet precies meer, maar de inhoud kwam hierop neer). De grote zaal van 't gebouw voor Kunsten en Wetenschappen was stampvol ;er waren niet alleen studenten, maar ook vele andere hoorders tegenwoordig.

Machtig en groot was de indruk, die deze lezing op mij maakte: de krachtige stem, de grote bezieling van de spreker sleepte gehel 't gehoor mede. Wij waren allen onder de indruk van de lezing, die ons boeide, van de spreker, die ons medesleepte in zijne bezieling. Nabij mij stonden 'n paar studenten van hoge adelike afkomst, die beide hunne afkeuring te kennen gaven, door uitroepen: onzin, onwaar, overdreven gezocht, en onze verontwaardiging opwekten. Dagen lang spraken de studenten over die lezing, die later in druk verscheen en nog eens gelezen en besproken werd en ook wedersproken.

Ds. Kuyper was toen nog jong. Weinigen hebben toen gedacht, dat hij zo grote invloed, jaren lang zou uitoefenen in kerk en staat. Hij achtte, dat hij zijn doel nooit zou bereiken. Immers al wat groot en geleerd en in aanzien was in de kerk, in de regering was tegen hem: men meende alleen de kleine kinderen volgden hem. Maar men verstond niet dat hij de man was, die het klavier der volks-konscientie zo krachtig zou weten te bespelen. De oprichting der Vrije Universiteit achtten velen 'n vraagstuk, dat op mislukking moest uitlopen. De doleantie, door hem in het leven geroepen, met de bekende paneelzagerij in Amsterdams hoofdkerk werd heiligschennis gerekend, verscheuring der volkskerk, die niets dan ellende kon veroorzaken. Het waren dagen van grote strijd en beroering in de Nederlandse Hervormde Kerk, die eerst begon te bedaren, toen in 1887 de uitspraak van het Hoog Gerechtshof viel, waarbij aan de doleerende broeders het recht op de kerkelike eigendommen werd ontzegd.

Toch heeft men zich vergist. Waarom? Omdat Ds. A. Kuyper de ziel van het Nederlandse Protestantse volk heeft verstaan. Het beginsel der Hervorming door Calvijn op de voorgrond gebracht: de souvereiniteit Gods: leefde nog voort in Nederland, al waar het ook door allerlei geestes stroomingen, vooral na de franse revolutie, bij velen verflauwd. Het is dit beginsel dat hij handhaafde op het terrein der Theologiese Wetenschap, in de kerk, in de maatschappij ook in de andere wetenschappen hetwelk hem gemaakt heeft, tot 'n groot theoloog, 'n uitnemend geleerde, 'n machtig staatsman

Heeft onze kerk niet in zo'n nauw verband gestaan met Dr. Kuyper, als onze Gereformeerde broeders, en is daarom van zijn invloed onder ons niet zoveel te zien, onze kerk zou ondankbaar zijn, als zij niet ook nu nog wilde gedenken wat deze grote Staatsman voor ons is geweest in de bange worsteling met het machtige Albion. Dr. Kuyper heeft altijd belang gesteld in Z. Afrika: was en bleef goed op de hoogte van wat hier gebeurde. Dat hij in 1902 niet slaagde al middelaar te mogen optreden en dus gunstiger vredesvoorwaarden te verkrijgen, dat was niet zijn schuld. Engeland, het trotse koppige heerzuchtige, wilde geen interventie, wilde nu eenmaal Zuid Afrika roodverwen en aan zich onderwerpen. Het klein Nederland kon dit niet beletten, zonder zijn eigen ondergang te bewerken. Het is dan ook niet altijd nodig om te vragen of iemand sukses heeft in zijn werk, maar of dit werk goed was en het goede bedoelde.

Ook om wat Dr. Kuyper voor Zuid Afrika deed brengen wij hem het eeresaluut.

Hij ontvange zijn loon uit de hand van Zijne Heer voor wiens soevereiniteit in alle levenskringen Hij tot het einde heeft gestreden, voor de komst van wiens koningrijk hij zo onvermoeid en lang heeft mogen arbeiden.

VAN BELKUM.

KERKDIENSTEN VAN Ds. J. VAN BELKUM.

19 Desember: The Heidelberg v.m. 10 uur. Dienstdoende Ouderling: Br. D. J. J. Strijdom; Diaken D. J. Bekker. 's Nam. 3 uur te Nigel.

Vrijdag, 24 Desember: Voorbereiding te Heidelberg 3 uur.

Zaterdag, 25 Desember: Nachtmaal te Heidelberg, 10 uur v.m. Kerstpreek 's avonds 7.30.

26 Desember: Te Heidelberg v.m. 10 uur; doop nammidag 3 uur.

Bij deze kerkviering hoopt, zo de Heere wil, de heer P. J. J. Venter, kandidaat tot de H. Dienst, bij onze kerk tegenwoordig te zijn en diensten waar te nmn.

Vrijdag, 31 Dsember, 's avonds 7.30: Oudejaarsavond dienst.

Zondag, 2 Januari 1921: Te Heidelberg v.m. 10 uur. Dienstdoende Ouderling: Br. J. P. van Zijl, A. J. Botha; Diaken J. Crowther.

Zondag, 9 Januari: Te Ermelo.

Zondag, 16 Januari: Te Chrissiesmeer.

Zondag, 23 Januari: Te Heidelberg v.m. 10 uur. Dienstdoende Ouderling: I. B. Bierman; Diaken D. J. Bekker.

PREDIKDIENSTEN Ds. DANIEL F. ERASMUS.

12 Des.: In de afdeling van Br. Esterhuijzen.

19 Des.: Te Ventersdorp.

26 Des.: In de afdeling van Br. Thomson.

2 Jan.: Te Ventersdorp.

9 Jan.: In de afdeling van Br. F. W. C. Buitendag.

15 en 16 Jan.: Avondmaalsviering te Ventersdorp.

PREDIKDIENSTEN Ds. A. J. BARGER, MIDDELBURG (Tvl.)

19 Desember 1920: Te Middelburg (Tvl.) Doop-Zondag. (Dienstdoend ouderling Br. C. J. Viljoen).

26 Desember 1920: In de wijk van Ouderling Jan H. N. Visagie.

2 Januari 1921: Te Middelburg (Tvl.)

9 Januari 1921: Nachtmaal te Waterberg.

15/16 Januari 1921: Nachtmaal te Middelburg (Tvl.).

INGEZONDEN.

BIJBEL EKSAMENS.

Geagte leser,—Vergun mij 'n ogenblik die aandag, en laat ek u op iets opmerksaam maak. Dit spijt mij egter om nou oor so iets te praat, maar dit kan nie anders nie, want ons kerk gaat, so als dit mij lijk, hoe langer hoe meer agteruit, en als ons nou nie die skouer aan die wiel gaan set nie, dan sink ons dieper, en ons kerk word 'n groter spot vir die susterkerke, daar ons kerk één van die voorste moet wees in Suidafrika.

Onlangs het daar 'n bijbeleksamen uitslag in "De Volkstem" verskijn, en nummer een in Transvaal op die lijst was 'n seun van de Nederduits Hervormde Kerk, 'n egte kerkganger, kort daarna het weer in "De Volkstem" voorgekom die voorgeskrewe werke van 'n nuwe Bijbeleksamen, dat weer in 1921 moet afkom.

Seker is daar weer Nederduitse Hervormde kinders die hulle name daar ook weer sal instuur, want waarom sal hulle dan ook moet agteruit staan vir die kinders van die suster kerk? Ek sou denk dit is 'n eer vir die N.H. Kerk om te sien dat haar kinders so vlijtig is om te skrijwe vir so'n eksamen, net jammer dit is nie in sij eigen kerk nie. Daar word dan ook sertifikate uitgereik aan die kinders, en waarom moet dan sij eië kerk agteruit gestoot word om van 'n ander kerk beloning te krij? Is sij eië kerk vir die kind nie net soveel waard als die susterkerk nie, of moet hij die susterkerk hoër ag dan sij eië, omdat die ander kerk probeer om die kinders meer op te voed in die geestelike door middel van Bijbeleksamens?

Bestaat daar dan geen mogelikheid vir die N. H. Kerk om ook self haar Bijbeleksamens in te voer nie, en om self op die manier haar leerlinge op te kweek vir die geestelikheid nie? Of sou dit nou misskien 'n te groot nuwigheid wees, om dit in die kerk in te voer? Is daar nie enige van onse predikante die met ons jong mense wil saam werk nie? om 'n kommissie te vorm en self dan 'n eigen Bijbeleksamen in te stel, op die grondwette van die N.H. Kerk?

Geagte predikante, ouderlinge en diakens, ek doen mij beroep op u, en ek vra aan u om eens aandagtig oor die saak na te denk. Sal dit nie vir ons beter wees, als ons op ons eie bene kan staan, sal ons nie trots wees als ons kan denk dat ons jong geslag ook in die voorreg gesteld word om van hulle eië predikante 'n sertifikaat te ontvang nie om sodoende al in hulle jeugd opgeleid te word in

Gods woord, om daarna als hulle lidmaat van Gods kerk word, nie behoef met gedekte aangesigte die kerk te nader, maar vrijuit kan sê, ek is nie bang nie, want ek het mij opleiding alreeds ontvang toen ek nog maar 'n kind was?

Als u dan goed daarover nagedenk het, en u vind dit goed, breng dit dan voor die ring en besluit daaroor wat u sal doen.

Geagte leser, hartelik dank voor uw aandag.

T. W. C. LABUSCHAGNE.

De Redakteur heeft reeds meer van dergelike verzoeken gekregen en zal D.V. die zaak bij de Algemene Kommissie ter sprake brengen. Maar Br. L. vergete niet dat we maar weinig leraars nog hebben, en dat sommige van hen reeds met werk overladen zijn. Maar—de gedachte van deze broeder is goed en ik denk zij kan ook uitgevoerd worden. Alleen pas op, verstik onze jonge mensen niet met allerlei eksamen brokken.

REDAKTEUR.

INGEZONDEN.

Aan de Redacteur van "De Hervormer."

Mnr.

Wil u a.u.b. weer een plaats afstaan voor het onderstaande in uw geXerd blad?

Ik schrijf u over onze kweekschool of over het Koomansfonds. In het nummer van 15 Oktober merk ik op, dat de meeste giften voor dat fonds tot nog toe gekomen zijn uit de Westelike Ring. Nu vraag ik: waarom dan zo? Is er dan 'n warmer gevoel voor eigen opleiding in deze Ring bij de Herders van de Westelike Ring? Dat kan ik niet geloven, want elke oprechte lidmaat van de Hervormde Kerk behoort 'n warm gevoel te hebben voor de opbouwing en in standhouding van zijn kerk. Maar een ding is zeker, dat er daar meer opgewektheid en leven gekomen is door de ernstige rede bij de opening van de laatste zitting van die Ring. Als wij de hooge noodzakelijkheid van eigen opleiding in aanmerking nemen, dan moeten wij de vraag doen, waarom is de strijd er voor bij velen zo koud en flauw? Er is toch ernstig op gewezen, dat er gevaar is voor de kerk, als zij haar eigen opleiding niet heeft. Dit is toch waar, zo goed als een lichaam voedsel en kleding nodig heeft om niet te sterven zo heeft de Hervormde Kerk haar eigen opleiding nodig, wil zij niet te niet gaan. Hoeveel wordt er nu niet gedaan om het lichaam in stand te houden, maar hoeveel om de kerk des Heeren in stand te houden Nu weten wij wel dat het niet des mensen werk is om de kerk te redden en te behouden, maar de mens is toch 'n krachtig werktuig in des Heeren hand. Wanneer wij nu als christenen zulke werktuigen zijn, waarom is dan de arbeid er aan zo flauw

Broeders, waarom wordt er zo manlik en dapper gestreden voor de tijdelike dingen? Waarom is er zoveel hoofdbrekens over politieke en aardse dingen, voor de eer van mensen, die maar voor 'n tijdje is, waarom zoveel opoffering voor zelfzucht en eigen eer, in plaats van te strijden voor de eere en de Majesteit Gods, wie alleen alle eer en lof toekomt? Zijn de woorden van de profeet Jesaja Hfdst. 57:13 en 14 op ons misschien toepasselik geworden? Is die doodsheid en koudheid onder ons niet hieraan toe te schrijven dat wij als arbeiders van God aan dat grote en heerlike gebouw te veel doen aan politieke partij kwesties, die wij liever moesten laten varen? Wij zijn instrumenten in Gods hand; Gods werk roept voor ons dat wij moeten voortgaan, maar Gods lof en eer behoort bijna tot het verledene. Waarom? Is het niet omdat er onder ons zovele nieuwe sekten gevonden worden? dat er zoveel ongeloof is? Zien wij niet, om maar iets te noemen, hoe de Apostoliese Broeders tegen onze kerk optrekken, tegen wie de herders de bazuin niet blazen? Waken zij voor de kudde Gods hun toevertrouwd? De kerk is in minachting gebracht; hoe en waardoor?

Is het niet misschien omdat wij als Christenen en Voorgangers in de gemeente daarvan de oorzaken zijn? IJveren wij niet vaak meer voor andere dingen dan voor de verheerlijking van God, de uitbreiding van zijn Koningrijk, en de opbouwing van zijne gemeente? Is er bij ons wel altijd de ware liefde en toegenegenheid voor Gods zaak? Het werk in de gemeente hangt veel af van de Evangeliedienaars; daarom Geliefde Herders en Medewachters op Zions muren, indien dit zo is laat ons dan niet door mannen als Sanballat of Tobias ons laten afschrikken, maar laat ons meer arbeiden, meer waken, meer bidden voor de kerk des Heeren; laat het woord van Nehemia ook het onze zijn "God van den hemel zal het ons doen gelukken, en wij zijne knechten zullen ons opmaken en bouwen."

Mede arbeiders van God!

Gij werkt; ik werk; maar wij moeten bekennen: ons werk gaat dikwijls dag uit, dag in, tegen Gods werk in. Maar gelukkig God werkt ook, en Hij laat niet varen het werk zijner handen. Wat Hij begon zal Hij ook voleindigen.

Mannen Broeders!

Wij die de hand alreeds aan de ploeg hebben geslagen, laat ons meer opofferen. Nehemia wist dat hij veel nodig had en toch maar weinig had. Maar omdat zijn geloofsoog was op de Koning der kerk was hij sterk en ging hij voort op zijn pad.

Daarom Broeders blaast de bazuin! Laat niet langer Gods water over Gods akker lopen! Werk en bidt! Bidt voor de komst van Gods Koningrijk. Bidt om meer liefde voor des Heeren zaak! Bidt om meer steun voor de werken ons gegeven te doen!

J. H. FOUCHE.

OVER BOEKEN.

"Volmaakt in Hem", door Ds. H. Th. Obbink, 3e druk. Een uitnemend werk, stichtelik, ernstig, tot zelfonderzoek dringend. De schrijver beweert, dat volmaakt zijn betekend, niet dat de mens aan God gelijk moet zijn, maar dat wij dat zijn, wat wij naar de krachten, die God ons schonk, naar de omstandigheden, waarin Hij ons plaatste, met mogelikheid kunnen wezen. Ik las dit boek met grote stichting voor mij zelven.

"Onder zijne Vleugelen", door Ds. J. A. C. van Leeuwen. 'n Uitnemend boek, dat ons de heerlikheid van Gods beloften ernstig herinnert. Ook dit dringt ons tot zelfonderzoek, maar geeft veel troost vooral in deze tijden vol verwarring en beroering.

Ik durf het gerust aanbevelen aan allen die in deze dagen 'n ogenblik tot zichzelf willen komen en rust zoeken in gemeenschap met hun God.

Al deze boeken zijn uitgegeven te Utrecht door G. J. A. Ruijs en verkrijgbaar bij J. L. van Schaik te Pretoria. Ze zijn allen op zwaar papier gedrukt met duidelike en mooie letter. Het is alleen jammer dat de Hollandse uitgevers al zulke boeken uitgeven in papieren banden. Waarom volgen ze niet de gewoonte der Engelse uitgevers, die voor stevige duurzame banden zorgen.

"Het Roode Oproer in Finland in 1918." Volgens Officiele Dokumenten door Ds. Henning Soderkjeln. Vertaald door D. Lageman-van der Willigen.

Wie weten wil, wat door de Russiese Socialisten in Oost-Europa wordt gedaan, en hoe ze daar huishouden, leze dit boek. Het zal de lezer zeker niet naar het Socialisme doen verlangen.

"Beknopt Leerboek der Kerkgeschiedenis," door J. H. Landwehr. Derde druk.

'n Boek uiterst geschikt voor studenten in de teologie en voor onderwijzers, die belang stellen in de Geschiedenis der Christelike Kerk; ook voor studenten aan de middelbare scholen.

Wat vooral in dit boek aantrekt is, dat niet alleen beschreven wordt de uitwendige Geschiedenis der kerk, haar twisten, haar uitbreiding, maar ook telkens 'n overzicht gegeven wordt van het christelik leven in de verschillende tijdperken. Ook worden in het kort beschreven de verschillende sekten, hun ontstaan, hun werken, hun uitbreiding. Ook heeft elke afdeling 'n hoofdstuk gewijd aan de Zending.

"Christelijke Ethiek," door Ds. H. Visscher. Dit boek is 'n wetenschappelike uiteenzetting van het leven der christenen, wat het eist en wat het zich ten doel moet stellen. De schrijver behandelt zijn onderwerp van het standpunt der Gereformeerde Theologie.

Na de inleiding, wordt in vier hoofdstukken geschreven over het zedelik leven in de staat der rechtheid I: over de mens in de staat der zonde: II: over de mens in de staat der wedergeboorte; III: over de eindbestemming der mensen.

Ook dit boek wordt aanbevolen aan studenten, aan onderwijzers en aan leden der kerk, die gaarne zich rekenschap willen geven van wat van christenen verwacht mag worden in hun leven op aarde.

"Nuwe Afrikaanse Skoolliedjies", van B. Elbrecht. Kinders op school zingen graag. Dat schijnt mnr. Elbrecht te weten. Daarom heeft hij 'n boekje geschreven met 23 Afrikaanse liedjes voor kinders. Dit is 'n goed werk gedaan. Van muziek het ik niet veel verstand, maar ik heb de liedjes laten spelen op 'n klavier en ze klinken mooi. De woorden zijn geschikt voor kinders. Ik hoop dat vele onderwijzers dit boekje op hun school zullen invoeren en de kinders de liedjes laten zingen. Later als ze oud worden, zullen ze dan ook 'n goed tijdverdrijf hebben. Dit boekje kost 2s. of 2s. 3d. postvrij en is te krijgen bij de Nationale Pers, Bep., Bloemfontein.

"Die Afrikaner Kind." Leerboek vir Standerd II.

Dit leesboekje, samengesteld door mnr. C. J. Alers, is zeer geschikt voor de kinders, die hun eigen leven en spelen en huis hierin vinden behandeld. Ook die diere-stories zullen hen wel aantrekken. De eerste les doet mij wel wat veel denken aan de brave Hendrikken en zoete kinders, van

wie ik in mijn jeugd ook in de boekjes las. Ik dacht dan van Alphen:

Mijn spelen is leeren,
Mijn leeren is spelen.

Maar misschien is door de beschaving de jeugd verandert.

Ik hoop en verwacht dat het boekje goed zal worden ontvangen.

Het kost 2s., postvrij 2s. 3d., en is te krijgen bij de Nationale Pers, Bep., Bloemfontein.

NACHTMAALSVIERINGEN IN DECEMBER 1920 EN HET EERSTVOLGEND KWARTAAL JANUARI TOT MAART 1921.

Heidelberg, 25 en 26 December 1920. De heer P. J. J. Venter, kandidaat in de Godgeleerdheid, hoopt te komen helpen bij deze gelegenheid.
Waterberg te Nijlstroom, 8 en 9 Januari 1921.
Middelburg, 15 en 16 Januari 1921.
Ermelo, 8 en 9 Januari 1921.
Chrissiemeer, 15 en 16 Januari 1921. Bij deze gegelegenheid zal de nieuwe kerk worden ingewijd.
Ventersdorp, 15 en 16 Januari 1921.
Krugersdorp, 8 en 9 Januari 1921.
Potgietersrust, 26 en 27 Februari 1921.
Vrededorp, 25 en 26 December 1920.

Br. D. Moller, Scriba van de Kerkeraad van Krugersdorp, verzoekt mede te delen, dat het e.k. Nachtmaal daar zal gehouden worden op 8 en 9 Januari 1921: Kerkeraadsvergadering 8 Januari 1921, v.m. 10 uur; Gemeente vergadering 's avonds 7.30.

* * *

AVONDMAALSVIERING EN HOEKSTEEN-LEGGING VAN DE KERK TE BLOEMHOF.

Wij hebben op de 30e Oktober de hoeksteen van ons kerkgebouw, dat wij bezig zijn te bouwen, gelegd. Ds. J. J. Kuhn heeft bij die gelegenheid ene treffende rede gehouden; na hem heeft ook Ds. Jac. le Clus van de Nederduits Hervormde of Gereformeerde Kerk het woord gevoerd en ook ene treffende toespraak gehouden ons geluk wensend met dit gebouw.

Nadat Ds. Kuhn had laten zingen Ps. 89 vs. 7, sloot hij deze plechtigheid met gebed.

De opkomst bij onze Nachtmaalsviering was goed; de kerk was geheel gevuld tot in de paadjes toe: aan de gemeente werden Zaterdag middag vijf jonge mensen voorgesteld, en Zondag middag werden er tien kinders gedoopt.

Ds. Kuhn heeft al de diensten treffelik geleid en werd met stichting door de gemeente aangehoord. Wij hopen dat de Heer deze diensten zal zegenen.

A.J.S.

N.B.—Het volgende Nachtmaal hopen wij te vieren de laatste Zaterdag en Zondag van Februarie 1921.

* * *

AVONDMAALSVIERING TE POTGIETERSRUST. Op 13 en 14 November 1920.

De opkomst was niet wat hij geweest kon zijn, want van onze lidmaten waren verhinderd om hun plaats te verlaten ,daar de dorsmasjien om het koren te dorsen was gekomen; niettemin kunnen we niet klagen. Ds. van Broekhuizen was Zaterdag morgen aangekomen van Pretoria, om de gemeente de blijde boodschap van het H. Evangelie te verkondigen en de sakramenten uit te delen. De prediking was als altoos, ernstig, duidelik en stichtend. Over Elia, David en Saul werd Zaterdag en Zondag uitvoerig gesproken, de gemeente vermaand het klagen en kermen toch niet zover te doen, dat wij daardoor geestelik achteruit gingen, zelfs in het verderf zouden te recht komen, omdat wij niet naar Gods Woord en Gebod luisteren; wij moesten liever over onze eigen zonden en tekortkomingen klagen, een open oog voor Gods liefde en weldaden hebben, dan zou het ons beter gaan, terwijl onze weg voorspoediger zou zijn. We werden ook met natdruk gewezen op de vele nieuwe sekten, die er tegenwoordig waren, alleen om ons af te trekken van de liefde van onze Heiland en Zaligmaker, het geloof in God de Vader te ondermijnen en te vernietigen. Wat bleef er zo van de christen over, het voorbeeld van Judas moet ons genoeg zijn.

Zaterdag morgen werden vier jonge mensen aangenomen, die die middag werden voorgesteld, met nog twee, die bij het vorig nachtmaal niet waren voorgesteld. Na de voorbereiding werd het huwelik van twee van onze lidmaten ingezegend, en Zondag namiddag werden tien kindertjes gedoopt. Het kerkgebouw was bij elke dienst geheel gevuld, ook Ds. Naudé van de zusterkerk woonde alle diensten bij en gebruikte het Avondmaal, dat zeer door ons op prijs werd gesteld. Na de Zondag avond dienst bedankte Ds. van Broekhuizen Ds. Naude, Kerkeraad en gemeente van de zusterkerk voor het goedgunstig afstaan van kerkgebouw, om onze kerkviering te kunnen houden. Ds. van Broekhuizen vertrok nog die avond huiswaarts.

Op Donderdag 2 Desember hoopt Ds. van Broekhuizen te Pietersburg het huwelik in te zegenen van de jonge heer G. P. Steenkamp, oudste zoon van onze oud-ouderling G. P. Steenkamp, met de jongedochter M. C. Roets oudste dohter van ouderling P. J. Roets, Pietersburg.

M. J. POS.

* * *

AVONDMAALSVIERING TE VENTERSDORP.

Het Heilig Avond werd alhier gevierd 23 en 24 Okt., bij welke gelegenheid de bevestiging van Ds. Erasmus als herder en leraar van Ventersdorp plaatsvond.

De opkomst bij deze gelegenheid was buitengewoon groot, en op ieders gelaat was vreugde en blijdschap duidelik zichtbaar. Gewone Kergeraadsvergadering vond plaats op Vrijdag, de 22ste, waarop de konsulent Ds. Vermoeten met alle de Kerkeraadsleden tegenwoordig was.

De ontmoeting van Ds. Erasmus en familie zou plaatshebben te 4 uur n.m., enige mijlen buiten 't dorp, langst de hoofdweg Potchefstroom-Ventersdorp. Ouderling Koomans van Potchefstroom had ondernomen om Ds. Erasmus met familie per motor van Potchefstroom over te brengen en zou precies te 4 uur n.m. op de plaats van ontmoeting aankomen, doch lang voor die tijd was er reeds 'n grote schare van belangstellende broeders en zusters aanwezig waaronder we onder andere opmerkten Ds. C. W. du Toit, Ds. Vermooten, Ds. Ennes en Ds. v. d. Heever, en een menigte Kerkeraadsleden zowel van andere zusterkerken als van ons eigen gemeente. Bij aankomst van Ds. Erasmus waren er reeds 15 motorkarren, 16 gewone rijtuigen, en enige paarderuiters en rijwielen aanwezig.

Daar de tijdelike pastorie nog niet geheel in orde was gingen de stoet naar het huis van Br. Hudson, al waar de leraar voor 'n paar dagen zou moeten blijven. Daar aangekomen werden Ds. Erasmus en gade door Ds. Vermoten en de scriba van de Kerkeraad met 'n hartelik woord verwelkomt.

De ontvangst van Ds. en mev. Erasmus vind plaats op 'n door de Kerkeraad en gemeente ter hunner ere gegeven receptie op Vrijdagavond in 't Goevernements Schoolgebouw, waaraan ongeveer 'n 30 tal perzonen deelname. Dr. Vermoten sprak hier namens de Kerkeraad en gemeente Ds. en mev. Erasmus een hartelik woord van welkom toe, sprekende de hoop uit dat zijn W.Ewd. met zijn familie te Ventersdorp een aangenaam tehuis mogt vinden enz. De scriba las en overhandigde aan Ds. Erasmus 'n prachtig adres. Hierna sprak Ds. Ennes namens de predikanten van de Herv. Kerk 'n ernstig woord. Spreker wees er op, dat ook hij vroeger ui tde Ned. Herv. of Geref. Kerk, naar de Herv. Kerk is overgekomen en spr. is vandag in de Herv. Kerk net zo thuis als hij ooit in de Verenigde Kerk was, en hoop dat 't met Ds. Erasmus hetzelfde mocht zijn. Ds. v. d. Hever heette Ds. Erasmus hartelik welkom en hoopte dat zij als predikanten van een en dezelfde dorp hartelik, en in liefde zullen samenwerken. Nadat Ds. du Toit ons verrast had met 'n zeer interessante toespraak, sprak de Burgemeester, Dr. Schulenburg, namens de Stadsraad, Br. Hudson namens de Schoolraad, en de heer Neethling namens de onderwijsers. Nadat nog enige sprekers gesproken hadden nam Ds. Erasmus het woord, dankte Ds. Vermooten voor zijn hartelik woord van welkom, dankte de Kerkeraad voor 't adres en vervolgens alle de sprekers op zeer gepaste en ernstige bewoording, waarna men, na de inwendig mens te hebben versterkt geheel voldaan uiteen ging. De bevestiging van Ds. Erasmus had plaats op Zaterdag morgen 10 uur v.m. door de konsulent Ds. Vermooten, bij welke gelegenheid het grote kerkgebouw zo overvol was, dat sommige broeders en zusters zich maar met 'n staanplekje in het voorportal of in de consistorie moeten behelpen, daar zelfs de gangen of paden in de kerk vol waren. Zijn WelEerw. Ds. Vermoten sprak hier naar aanleiding van Ezichiel 3:17, een zeer ernstig en boeiend woord. Om 3 uur n.m. Zaterdag hield Ds. Erasmus zijn intree preek. Zijn WelEerw. sprak naar 2 Cor. 5:11 en 20 'n zeer gepast woord. Ook bij deze gelegenheid was 't kerkgebouw propvol. De onthulling van het monument geplaats op het graf van wijlen Ds. F. S. du Toit op Zaterdag 6 uur n.m. door Ds. C. W. du Toit was waarlik 'n hartverscheurend ogenblik. Een grote schare van broeders en zusters hier tegenwoordig was in tranen by die gedachte aan hun dierbare ontslapen leraar. De plechtigheid werd geopend door 't zingen van 'n psalmvers en een gebed door Ds. Ennis uitgesproken. De steen werd onthuld door Ds. C. W. du Toit, waarna zijn W. Ewd. voortging met 'n roerende toespraak. Bij 't graf sprak o.a. Ds. v. d. Heever, Ouderling R. Buitendag en C. J Joubert, waarna Ds Erasmus sloot met dankgebed en het uitspreken van de zegen. Zaterdag avond was voorbereiding, en Zondag 24ste de viering van het Avondmaal. Zondag 3 uur n.m. Dankzeggingsdienst en kinderdoop, bij welke gele-

genheid 24 kinderen werden gedoopt. Zondag avond nam Ds. Vermoten afscheid als konsulent van de gemeente en waren de plechtige dagen daarmede ten einde. De gemeente Ventersdorp leve in vreugde.

F. B.

* * *

KERKVIERING BECHUANALAND.
27, 28 November 1920.

Het was voor ons kleine gemeente hier 'n vreugde om weer na bijna 6 maanden Nachtmaal te vieren. Onze konsulent Ds. Ennis was tot ons overgekomen. Bij de Voorbereidingsdienst sprak Ds. Ennis naar aanleiding van Hand. 13:13: "Maar Johannes van hen scheidende keerde weder naar Jeruzalem."

Zaterdag avond was de teks uit Job 1:7: "De Heere zeide tot den Satan: Van waar komt gij? En de Satan antwoordde den Heere en zeide: Van om te trekken om de aarde, en om die te doorwandelen."

Zondag morgen sprak Z.Eerw. uit Luk. 20:25: "Wiens beeld en opschrift heeft hij?"

Bij de dankzeggingsdienst was het uit Hebr. 6:19, "Welke wij hebben als een anker der ziel, hetwelk zeker en vast is, en ingaat in het binnenste van het voorhangsel.

Als Kerkeraden die herkozen waren, werden bevestigd tot ouderlingen de Brs. E. E. Meyer en C. L. v. d. Merwe, en Br. W. P. Viljoen als diaken.

Van de zusterkerk zijn 4 lidmaten tot ons gemeente overgekomen. De opkomst was vrij goed, de prediking ernstig, en stichtelik. De Heere bekrone het werk van zijn dienstknecht in ons midden verricht met 'n ruime zegen.

De droogte duurt steeds voort, de toekomst is kommervol.

W.P.V.

OOM SARELSFONDS.

	£	s.	d.
Verantwoord in November	£432	1	3
Marthje Viljoen	0	2	6

Is 't niet beschamend dat onze Marthje elke maand trouw hare belofte houdt en dat er zovelen zijn, die beloven te helpen, maar niets doen. Wil men dan zijne geloften tegenover God niet betalen? Zi binnen enige weken staan 'n paar van onze eigene zonen op de predikstoel. Is er dan geen vrucht te zien? Moet onze kerk dan altijd opzien naar anderen en bedelen om hulp bij vreemden van de kerk, bij de staat, bij de zusterkerken Is dat geen schande?

INWENDIGE ZENDING.

	£	s.	d.
Verantwoord in November	£76	11	8
Lijst Broeder E. H. Booysen	3	0	0
Mevr. van Noorden, Zondagshool Rustenburg, per mnr. Roorda	5	10	0
	£85	1	8

De kollekte voor dit zo hoog nodige werk is zeer ontmoedigend. De volgende maand, aan het einde van het jaar, hoop ik verslag te doen van het aantal lijsten, dat is ingekomen en waarmede dus is gewerkt.

Mag ik vragen wat doen voor deze zaak onze leraars: onze ouderlingen, diakens? Laat men toch willen bedenken, dat deze zaak 'n erezaak is voor de kerk, neen, dat het 'n schuldbetalen is tegenover de Koning der kerk, de Heere Jezus.

Wij moeten ter wille van de kinderen onze volk deze zaak gaan aanvatten. Wie helpt?

JAC. VAN BELKUM.

DE NOOD IN DUITSLAND EN MIDDEN-EUROPA.

	£	s.	d.
Verantwoord in November	£121	18	10
Sedert ingekomen:			
Lijst M. van Staden	2	14	9
Lijst mevr. P. S. Oosthuijzen	2	1	6
	£126	15	1

Aan de gevers en de zusters, die kollekteerden hartelik dank. Mag ik allen die nog lijsten hebben vragen die zo spoedig mogelik op te zenden. De nood is nog groot. Wie spoedig helpt, helpt dubbel.

Redakteur,
JAC. VAN BELKUM.

THEOLOGIESE KWEEKSCHOOL.

Beloofd:	£	s.	d.
1. A. H. Koomans, Potchefstroom ...	50	0	0
2. A. J. G. Oosthuizen, Potchefstroom	50	0	0
3. J. Prinsloo en kinderen, Potchefstroom	50	0	0
4. Vrouwen van Kerkeraadsleden, Potchefstroom	50	0	0
5. Eddy Grimbeek, Potchefstroom...	50	0	0
6. Afd. Br. I. J. Joubert, Potchefstroom	50	0	0
7. Afd. Br. H. J. Dreyer, Potchefstroom	50	0	0
8. Afd. Br. C. J. du Preez, Potchefstroom	50	0	0

9. Alf. Br. T. F. J. Dreyer, Potchef-
10. De Predikanten N.H. Kerk 50 0 0
11—17. Oom Sarel 50 0 0
18. P. L. Moolman, Memel 50 0 0
19. Afd. J. J. Uijs, Memel 50 0 0
20. J. P. Prinsloo, Eendracht 50 0 0
21—28. Gemeente Eendracht 500 0 0
29. H. J. Visser, Ventersdorp... ... ... 50 0 0
30—33. Afd. Visser—Scheffer, Ventersdorp 200 0 0
34. Afd. F. W. C. Buitendag, Ventersdorp 50 0 0
35—36. Afd. C. Hudson, Ventersdorp 100 0 0
37. Afd. D. O'Kelly, Ventersdorp 50 0 0
38—42. Gemeente Vereeniging 250 0 0
43. G. Brits, Krugersdorp 50 0 0
44. Afd. S. J. Botha, Krugersdorp ... 50 0 0
35—49. Gemeente Vergadering, Marico 250 0 0
50. Afd. S. J. Joubert 50 0 0
51. Afd. M. M. J. Easson 50 0 0
52. Afd. G. L. Roos 50 0 0
53. Afd. M. Grobler 50 0 0
54. Afd. F. J. Naude 50 0 0
55. Afd. J. P. Oosthuizen 50 0 0
56. C. L. Dreyer, Lichtenburg 50 0 0
57. Afd. J. H. Steyn, Wolmaransstad... 50 0 0
58. Br. A. L. Oosthuijsen, Makwassie 50 0 0
59. Afd. P. R. Botha, Middelburg ... 50 0 0
60—67. Gemeente Standerton 400 0 0
68. Gem. Marico £14.15.6, M. Grobler £11.0.0, J. C. Coetzee £21, P. J. J. Basson £5 ... ... 50 15 6
69. Zwartruggens, F. J. Naude £45.16.0, P. S van Staden £3510.0, tesamen £50 + 31.6.0... ... ... 50 0 0
70. Zwartruggens £31.6.0+Eendracht £34, tesamen £65.6.0, £50+15.6 50 0 0
7. No. 70 £15.0.0, afd. J. J. Uijs, Memel, £2.2.0, J. J. Heyneke, Jo'burg, £5.18.6, J. C. Brits £7.10.0, N. J. G. Jacobs, Heidelberg, £2.0.0., M. P. G. Koen, Johannesburg, £1.2.0, W.A. du Toit, Heilbron, £1.5.0, A. M. van de Merwe, Vereeniging, £5.3.0, = £40.7.3, T. J. Maartens, Makwassie, £25, tesamen £65.7.3., d.i. £50+15.7.3 50 0 0
72. Balans No. 71 £15.7.3.
73. Oudl. J .Visagie, Middelburg 50 0 0
74. Oudl. A. P. Bezuidenhout, Potchefstroom 50 0 0
75. Oudl. P. M. Wilmans, Potchefstroom 50 0 0
76. Diak. S. M. Coetsee, Ventersdorp 50 0 0
Beloofd:
77—79. Gem. Krugersdorp 150 0 0
80—81. Bazaar, Zeerust 100 0 0
82. J. N. Vorster en D. J. Prinsloo, p.k. Oogies 50 0 0
J. M. C. Nortje, Schweizer Reneke ... 8 7 9
83. Oudl. Botha, Middelburg 50 0 0
Ontvangen en verantwoord Oktober 1920 ... ... £1,373 15 11
Oudl. C. Fouche, Potchefstroom 6 10 0
Oudl. A. L. Badenhorst, Potchefstroom 10 10 6
Br. W. J. Otto, Lichtenburg 5 2 6
Br. J. M. C. Nortje, Schweizer Reneke 8 7 9
£1,510 6 8

Potchefstroom, 1 Des. 1920.

Ds. S. VERMOOTEN.
A. H. KOOMANS.

VERSLAG VAN DE ADMINISTRATEUR OVER NOVEMBER 1920.

Alg. Fonds: Bijdragen:

	£	s.	d.	£	s.	d.
Gem. Vereeniging	15	9	4			
Gem. Potgietersrust ...	1	10	0			
Gem. Waterberg	65	14	11	82	14	3

Wed. Fonds. Bijdragen:

Gem. Klerksdorp	10	12	4			
Gem. Wolmaransstad ...	1	15	4			
Gem. Vereeniging	2	2	3			
Gem. Potgietersrust ...	2	0	3			
Gem. Heilbron	0	15	1			
Gem. Trichardts	3	1	10			
Gem. Bethal	1	0	1			
Gem. Bloemhof	2	17	6			
Gem. Waterberg	40	0	0	64	4	8

Wed. Fonds: Interest:

C. C. H. Schmidt	8	15	0			
D. A. Liebenberg	3	10	0			
Gem. Oostrand	12	15	0			
C. A. v. d. Plas	6	0	0	31	0	0

Huishoor: Ds. Gd.:

Gem. Johannesburg ...	4	5	0			
Gem. Vereeniging	2	6	0			
Gem. Waterberg	7	18	0	14	9	0

Theol. Kweekschool: Bijdragen:

Gem. Vereeniging	30	18	8			
Gem. Potgietersrust ...	7	10	0	38	8	8
Beh. Stud. Fonds:						
Gem. Bethal				3	0	10
Studiefonds:						
Gem. Waterberg				19	3	10
Kerkbode:						
Gem. Waterberg				7	18	0
B. & D.O. Afrika:						
Gem. Waterberg				3	0	0
Hervormer:						
Intekening gelden				18	15	0
Preekbundel:						
Verkocht				2	11	0
Almanak				3	6	0
Wetten				0	14	6
Zondagschoolroosters				13	18	9
Vormen				0	4	0
				£303	8	6

H. J. L. Th. ROORDA,
Alg. Kassier.

Almanakken en Zondagschoolroosters.—Deze zijn nu bijna gereed voor verzending. Er zijn evenwel slechts weinig bestellingen ingekomen; van de orderkaarten, die ik uitzond, ontving ik nog niet de helft terug. Waarom bestelt men toch niet vroeger en laat men de kaarten ongebruikt liggen? Ik probeer om het voor alle mensen zo gemakkelik mogelik te maken; men heeft maar net de kaart in te vullen en er een postzegel op te plakken, wat kan ik meer doen? Stuurt toch a.u.b. die kaarten zonder verzuim terug met de order, dan worden de almanakken en roosters ook in tijds aan u verzonden.

De administrateur wenst niet alleen alle intekenaars van dit blad, maar ook alle predikanten, voorgangers der gemeenten en lidmaten van onze kerk een gelukkig jaar in 1921.

2de Januarie 1921.—Nieuw Jaar.

Leren: 2 Corinth. 5:17.

Te Zingen: Gezang 160, vrs. 1.

Lieve kinders,—Ons begin weer 'n nieuw jaar. So sien ons dat alles virbij gaan. 1920 is nou die oude jaar, 1921 die nieuwe!

Wat het al nie plaats gevind nie in die jaar. Ook in die leer van ons kinders. In die huis vader en moeder het ouer geword, jullie groter en slimmer, want jullie het baie moet leer in die jaar in die Sondagskool, in die dagskool. Jullie het eksamens moet maak en ons hoop dat die kinders van ons Sondagskool met lof gepasseer het. Dat vader en moeder dankbaar is dat hulle kind in die jaar so fluks gewees is, en so soet en gehoorsaam. Dat ook die dagskool en Sondagskool onderwijzer(es) met julle tevrede is. Maar die jaar 1921 beter vasttrap dan in 1920, flukser leer, trouwer wees in kerk en skool.

Ons hoop die kinders het lekker Kerstfeest en oud en nieuwjaar gevier. Die Grote Kindervriend seën al die lieve kinders, kleine en groot, en jullie lieve ouers. Hij die Heere bewaar en spaar jullie vir ouers, kerk en volk.

9de Januarie.

JOHANNES DE DOOPER.

Leer: Luk. 1:17. Lees Luk. 1:1-25.

Zing: Gezang 111:1.

Die eerste paar versies skrijf Lukas ons waarom hij die Evangelie skrijf. En aan wie hij dit skrijf. Die Evangelie word opgedra aan 'n vriend van hom met die naam van Theofilus; dat beteken vriend van God!

O, kinders, hoe heerlik is dit 'n vriend te hê wat 'n vriend van God is! Soek tog jullie vriendjes uit lieve kinders onder hulle wat vriende van die Heere Jezus is.

Partij keer kan ons nie help nie dat susters wat stout en ongehoorsaam is met ons kom speul! Maar ons moet probeer hulle regt help en wijs wat vir kwaad hulle doen.

Nou begin Lukas te vertel van 'n vader en moeder. Hulle naam was Zacharia en Elisabeth. Hulle het geleve in die daê van die goddeloose koning Herodes. Zacharia was een priester. Hij het in die Tempel sekere tijd van die jaar gewerk. Sij vrouw was uit die hoë-priesterlik geslag van Aaron. Lieve kinders, 'n kind moet baie dankbaar wees, as hij uit 'n goeie en vrome geslag kom. As sij ouers en voorouers edele en godvreesende

mense was. Maar die man en vrouw was ook baie goeie en oprecht mense. Hulle het die Heere baie lief gehad. Maar hulle het nie kindertjes gehad nie en dit was vir hulle baie swaar. En dikwijls het hulle die Heere gebid om een kindje. Nou het dit gebeur dat Zacharia sij werk moest doen in die Tempel. Die mense het buiten in die voorhof gestaan en wag. Maar die wag was baie belangrijk en eerbiedig. Want hulle het gebid. Solang as hij daar binnekant in die Tempel besig is bid hulle. Kinders, dit is tog al te treurig dat ons mense dikwels so oneerbiedig is in die kerk. Nie alleen kinders nie, maar ook *groot mense*. Kinders, laat ons die les tog hier leer om altijd eerbiedig te wees in die kerk. En ook altoos te bid as ons in die kerk kom. Toe Zacharia daar besig was, sien hij op eens 'n engel staan aan die regtersij van die altaar! Toen hij die engel sien skrik hij. Maar die Hemelse boodskapper praat dadelik met hom en sê: Zacharia, moe nie bang wees nie, jullie gebede is verhoor en jou vrouw sal 'n seuntje van die Heere ontvang, en sij naam sal Johannes wees! En baie sal hulle verheug o'er sij geboorte. En hij mag nie wijn en ook nie sterke drank drink nie. En nog van sij geboorte sal hij vol wees van die Heilige Gees. En hij sal baie mense tot seên wees, en die Heere sal hom gebruik om baie mense tot bekeering te breng!

Ons sou dink dat Zacharia somaar sal uitroep van blijdskap. Maar kinders, dit was te veel vir hom, hij kon dit nie geloô nie. Hij vra 'n teken! Die engel praat toe weer en sê: Ik is Gabriel die vir God staan. En jij sal stom wees tot die kindje gebore is.

O, kinders, so straf die Heere as ons nie wil geloô nie! Die mense wag buitekant vir Zacharia en wonder waar hij so lang blij en wat met hom gebeur het. Eindelik kom hij uit, hulle merk daar is iets verkeerd. Hij wenk hulle met die hand en laat hulle gaan sonder die seXn.

Toen hij sij werk klaar het gaan hulle terug huistoe. Dit was 'n baie lekker huis toe gaan daar die. Alhoewel dit vir Zacharia swaar was dat hij nie kon praat nie! Maar die gedagte wat gaan gebeur, het hom die swaar maklik laat dra. Hier sien ons kinders hoe die Heere ons gebed verhoor en dat ons altijd op Hem moet vertrouw.

16de Januarie.

Leer Luk. 1, vers 76. Lees Luk. 1:57-80.
Zing Gezang 111:3.

GEBOORTE VAN JOHANNES DE DOOPER.

Eindelik word die seuntje gebore tot groot vreugde van beide Zacharia en Elisabeth. Al haar familie was *baie blij* toen hulle dit hoor! Ja ook die vriende het van alle kante gekom om die ouers geluk te wens met die klein lieveling. Want almal het toe al geweet wat met Zacharia gebeur het. En hoe die Heere sij engel gestuur het om hulle dit bekend te maak. En nou moes die kindje 'n naam krij. Die kinders weet dat ook ons ouers de gewoonte het om groot ouers en ouers te vernoem. Dit is 'n *baie goeie* gewoonte. Daar is nou partij mense wat nie te vrede is nie met die ou name nie. Hulle wil allerlei nieuw modiese name geê. Kinders, dit is tog so verkeerd. Ons het sulke edele goeie voorouers gehad en dit moet ons 'n eer wees hulle name te dra. Die kinders moe nie toelaat dat hulle name verknoeie word nie! Nou wil die familie die seuntje naar die vader noem. Maar die moeder sê nee dit mag nie; sij naam moet Johannes wees. Sij het geweet dat die engel hom die naam gegeê het! Hulle wil nie huistoe nie tot dat hulle Zacharia gevra het. Die toe op 'n skrijftafeltje geskrijf het: Johannes is sij naam! Toe was al die strijerij op 'n end. Maar wat gebeur toe hij die naam klaar geskrijf het kon hij weer praat. En die eerste wat hij doen is, die Heere te love en te dank vir sij heerlijk gebeds verhooring! Ach, kinders, ons vergeet so dikwels om die Heere te dank. 'n Mens sal ons nog vir dankie sê, maar die Heere word maar al te dikwels vergeet.

Toe die mense die woorden sien skrik hulle. En o'eral word rondvertel wat met Zacharia en Elisabeth gebeur het. En as hulle o'er die kindje praat, dan is alger van gedagte, dat die kind 'n *voorname* man gaat word. Zacharia had nou weer sij stem. En het nie lang geduur of die Heiweer sij stem. En 't het nie lang geduur of die Heilige Geest het sij hart vervul. Dat hij 'n heerlike van die Heere. Hoe die Heere eindelik die gebede van sij volk IsraXl verhoor het! En dat hij uit die huis en geslag van David eindelik die Zaligmaker sal gebore worde. So as eeuwen al geprofeteer is deur die zieners en profeten. Ja dat nou eindelik sal vervul word wat aan Abraham beloof is, en die verbond wat die Heer met hom gemaak het. En nou eindelik kom die verlossing van ons vipanden. Die Heere gaat ons bevrij. En jij mij kindje, ja, hij praat van Johannes, sal 'n profeet wees van die Heere. Jij sal die voorlooper en die wegbereider van die Heere Jezus wees. En jij sal die volk bekend maak met die heerlijke gebeurtenis van die komst van die Heere Jesus. En hulle die in die Heere Jesus geloô vergiffenis van zonde sal ontvang. En die Heere Jesus sal kom as 'n son om die duisternis te verdrijven. Heerlik is te sien

die vreugde en blijdskap van die gelovige ou vader.

Die kindje groei mooi, word groot en sterk. En toe hij groot genog was, gaat hij uit naar die woestijn, om daar in die stilte hom voor te berei vir sij werk.

23ste Januarie.

Leer Luk. 3:16. Lees Luk. 3:1-20.

Zing Gezang 112:2.

Daar in die woestijn het Johannes 'n man geword. In die groote stilte, in die eensaamheid, het die Heere hom gevorm vir Sij werk en vir Sij dienst.

Sij kleding was die vel van 'n kameel, wat met 'n gord om sij lijf was vasgebind. Sij kos was sprinkhane en wilde koring. Sij geselskap was die wilde diere. Sij gemeenskap was gedurig en altoos met die Heere. So het die Heere hom daar klaar gemaak vir Johannes se heerlike werk en hoge roeping. Eindelik stuur die Heere hom uit, om sij werk te begin. Hij mag nou nie langer in die eensaamheid blij nie. Die komst van die Heere Jesus is op hande, nou aan die werk. Waar sal hij heengaan, naar die Tempel? Nee! Hij begin somer hier te preek bij die Jordaan waar hij mense krij. Plotseling word sij stem gehoor. Wat Jesaja voorspel het gebeur nou. Eene stem dus roepende in de woestijn; Bereidt den weg des Heeren, maakt regt in de wildernis eene baan voor onze God!

De prediking van Johannes het 'n diepe indruk gemaak. Dit was nie lang nie of die mense stroom van alle kante naar die Jordaan om Johannes te hoor.

Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Dit was die inhoud van sij preek: Bekeer u! En die prediking was nie te vergeefs nie. Toe is naar hom uitgegaan Jerusalem en geheel Judea en het gehele land rondom die Jordaan. Vriende, as ooit 'n man die waarheid aan hulle vertel het was dit Johannes. Namen wat hij gebruik het was adderen gebroedsels. Dit was die naam wat hij gegeê het aan Fariziën en Sadduceen omdat hulle huichelaars en bedriegers was. Ja priesters Fariziërs, Skriftgeleerdes, soldate, tollenare, dus so as ons sê: Jan en alle mense het naar hom uitgegaan om naar hom te luister. Hij het geen onderskeid gemaak, wie kom hoor die waarheid. Toen begin die mense onder elkaar te praat wie hij tog sou wees. Partij sê hij is die Heere Jesus. Anderen hij is Elia. Eindelik gaan hulle naar Johannes en vra hom of hij die Heere Jesus is?

Sij antwoord was al te mooi; Ik doop u wel met water, maar Hij komt, die sterker is dan ik. Wien ik niet waardig ben, den riem van zijne skoenen vast te binden, deze zal u doopen met den Heilige Geest en met vuur.

Heerlik nie waar, die getuigenis? Hij hou hom nie grooter as wat hij is. Nee, hij is en blijf die voorlooper van die Heere Jesus. En die Heere Jesus is de Zoon van God. Hij sal die dorsvloer suiver. Dit sal nie lang meer duur nie of die kaf sal van die koring gesuiver word.

Die koring sal bijelkaar gebring word en die kaf sal verbrand word! Kinders so sien ons hier een groot en voortreffelik man. Hij vraag alleen wat die Heere wil hê dat hij doen moet, en hij doet dit. En wat gebeur, hij kom eindelik bij die koning Herodes en vertel hom van sij sonde. Bestraf en waarskuw hom. Hij vra nie of hij 'n koning is nie, nee, hij is 'n boose sondaar, daarom moet hij hom bestraf. Herodes laat hom vang en gooi hom in die tronk. Dit is die loon vir sij werk. Hij verwag alleen loon van die Heere.

30ste Januarie.

DE HEERE JESUS GEDOOPT.

Leer Mat. 3:16. Lees Mat. 3:1-19.

Zing Gezang 112:5.

Die Heere Jesus het opgegroei in Nasareth, nie in die woestijn soas Johannes nie. Nee, daar in die stille dorpie het hij sij kinderjare en jongelings jare deurgebreng. Na sij twaalfde jaar elke maal met sij ouers saam naar Jerusalem op die feestdaê. Daar in die huis van sij ouers het hij uit vader en moeders mond gehoor die geskiedenis van Abraham, Izaak, Jakob en Jozef. Hoe die Heere sij volk gelei het uit Egypte en deur die woestijn na die beloofde land. En later het die dorpsrabbi hem onderwijs gegee in die boeke van Moses en die rolle van die profete. Kinders, dit is tog al te heerlik as ons vrome lieve ouers het, wat ons van die Heere Jesus vertel. Wat ons liefde inboesem tot die Heere—tot die geskiedenis van ons natie. Dit het Maria en Josef gedoen. Die dorpie Nazareth was 'n baie mooi geleê plek. Dit het op 'n koppie gelê en van daar het jij 'n heerlik ver gesig o'er 'n groot gedeelte van die noordelik Kanaan. Die mense van Nasareth was egter baie goddeloose mense. Daarom het Nathanael later gevra: Kan uit Nazareth iets goeds voortkom.

Eindelik op sij 30ste jaar het die Heere Jesus Nazareth en sij ouderlik huis verlaat om sij werk te begin. Johannes was besig met sij prediking bij die Jordaan. Terwijl hij daar preek loop die Heere Jesus daar virbij. Johannes sien Hom, en

wist. Op haar arm draagt ze de kleine Suze, 'n broos wezentje van drie maanden.

't Kind is ingesluimerd. Vrouw Béchette legt de kleine voor enige ogenblikken op 'n plekje neer, waar ze voor de wind beschut is. En met de sikkel in de hand, gaat ze aan de arbeid.

Ze is 'n flinke werkster, die de handen uit de mouw kan steken.

Kijk, daar richt zij zich op! Zij veegt zich het parelend zweet van het voorhoofd; een ogenblik laat ze haar blik dwalen in het onmetelike luchtruim.

Waarom fronst ze eenklaps de wenkbrauwen, en tuurt ze zo strak naar de zwarte stip in de lucht?

Met koortsachtige haast raapt ze het gemaaide gras bijeen, en bindt het tot 'n bundel. Dan neemt ze het onder de arm, en gaat naar de plek, waar haar kleine slaapt.

Eensklaps verneemt men 'n geweldig geraas, dan 'n doordringende kreet.

—"Suze, mijn Suze", het geluid ,dat zich uit haar keel wringt, heeft niets menseliks meer: "hulp, hulp!"

En het wanhopig geroep herhaalt zich, en wordt door de echo teruggekaatst.

Van alle kanten komt men aanlopen. Men heeft het begrepen. Men heeft gezien . . . . Men heeft de zwart stip zien neerdalen en met geweldige vleugelslag heeft de vogel zich geworpen op de prooi, beloerd uit de hoogte.

Nu zweeft de arend opnieuw in de lucht. 't Is 'n arend van buitengewone grootte; zegepralend spreidt hij zijn vleugels uit; in zijn klauwen draagt hij het kind.

Wat te doen? Hoe de moeder hulp bieden de arme moeder die radeloos de handen wringt?

De Alpenbewoners zijn kloek en behendig, maar wat helpt hier moed en beleid?

Met 'n kogel zouden zij de arend kunnen treffen. Het beest zou doodelijk getroffen neervallen. Maar in zijn vreeselike val zou hij de kleine meesleuren; 't zou tegen de rotsen vermorzeld worden.

Overtuigd van hun onmacht, staan de herders en jagers onbeweeglik. Reeds is de arend achter de rotsen verdwenen.

Vrouw Béchette zet het op 'n lopen.

Waarheen?

Zelve weet ze 't niet. Eensklaps wordt ze door 'n forse hand tegengehouden.

"Anna," zegt 'n jongmens tot haar :'Vertrouw op God!"

Jacques Servant is 't, die haar aldus toespreekt. 'n Kloek jonkman. Nog geen twintig jaar is hij, en velen heeft hij reeds het leven gered, groten en kleinen.

roep uit: Sie het lam Gods dat de sonde der wereld weg neem. Eindelik het Johannes die voorreg om op die Heere Jesus te kan wijs, te kan aantoon aan sij volk die lang verwagte Messias. Net 'n rukkie daarna kom die Heere Jesus en vra Johannes om hem te doop.; Johannes weiêr eerst en sê: Mij is noodig van u gedoopt te worden. Hij voel hij is onwaardig om so iets te doen. Hij Johannes is 'n arme zondaar en die Heere Jesus is die Zoon van God. Hij is nie wêrd Sij skoenriem los te maak, laat staan Hem te doop. Maar die Heere Jesus antwoord hem en sê: Kijk hier, Ik moet alles vervul, ik moet alles voldoen wat de wet eist, daarom moet jij Mij doop. Toen gehoorsaam Johannes en doop die Heere Jesus! O, kinders, welk een eer vir Johannes om die Heere Jesus te mag doop. Laat die mense hom haat en vervolg, die Heere eer hom en het hom lief.

Na die Heere Jesus gedoop was gebeur daar 'n wonder. Die Hemel word oop gemaak, en Johannes sien die Heilige Geest neerdaal op die Heere Jesus in die gedaante van 'n duif! Dit was aan Johannes voorspel dat dit sou gebeur. En hij moet weet met wie dit gebeur, dat is die Messias, die Soon van God. En terstond klink daar 'n stem uit die Hemel! Dese is mijn Zoon, Mijn geliefde, in welke ik Mijn welbehagen heb.

Die engel het gesing vrede op aard in de mensen een welbehagen. Hier spreek God self. Dat is Mijn Zoon. Lieve kinders, vergeet nooit die liefde van die Heere tot ons alger, ook en bovenal tot die lieve kinders.

DE AREND EN HET KIND.

Nog enige weken, en de winter, die in de Alpen gewoonlik zeer streng is, zou zijn intrede doen.

'n Dikke sneeuwlaag zou weldra de berg bedekken. Gedurende maanden zou er geen grasprietje, geen enkel groen plantje te vinden zijn. Daarom haastte men zich, het weinige gras, dat op de schrale onvruchtbare bodem groeide te plukken.

't Is 'n mooie, koele dag. Geen wolkje aan de helderblauwe hemel. Aan de horizon slechts 'n zwarte vlek, of liever 'n stip, die schijnt te bewegen.

De vrouwen zijn de manslui behulpzaam met plukken.

Vrouw Béchette heeft het voorbeeld der anderen gevolgd. Haar ogen, rood van 't screien, over het verlies van de geliefde man, wiens onverschrokkenheid hem het leven kostte, heeft ze afge-

elkaar opgegroeid, schier als broeder en zuster? Hij zou haar niet in de steek laten!

Op handen en voeten bestijgt Jacques de rots, zich vasthoudend aan spleten en barsten. Hij klimt in de richting, waarheen de arend met zijn levende last verdwenen is.

Nooit te voren heeft iemand zich op de ontoegankelike bergrug gewaagd. Immers het pad is stijl en glibberig, en bij elke stap gapen diepe spleten. Slechts roofvogels bewonen die hoogte.

Jacques klautert moedig verder.

Men kan hem nauweliks meer onderscheiden; eensklaps heeft men hem uit het oog verloren. In het gebergte houden zijn kameraden angstig de adem in.

Twee, drie vier verschrikkelik lange minuten gaan voorbij.

Andermaal doorklieft de arend het luchtruim. Zijn klauwen zijn ledig.

Wat is er geschied?

Waar is het kind, dat hij zoeven hield vastgeklemd?

Waar is de redder, die zo heldhaftig zijn leven waagde?

Liggen ze tans beiden op de bodem van de afgrond?

Daar beweegt zich iets langs de rotsige bergrand. De silhouet wordt duideliker. 't Is 'n mens. 't Is Jacques.

Alleen? Neen!

Hij draagt het kind. Hij houdt het omhoog en toont der angstig wachtende moeder, daar beneden haar gered kind.

't Is niet te beschrijven, met welk 'n inspanning Jacques zijn doel bereikt heeft.

Terwijl hij zich van rots tot rots voortsleepte, is het hem eindelik gelukt, het arendsnest te ontdekken.

Elke stap brengt hem nader tot het nest, waar de jonge arendjes in de eerste verrassing zich afvragen, wat dat voor 'n bundeltje is, dat zo opeens in hun midden uit de lucht kwam vallen.

Jacques heeft het nest bereikt; 't ogenblik is beslissend; hij moet gebruik maken van de verwarring der arenden, hun de prooi ontnemen.

Zonderling kontrast!

Terwijl daar beneden 'n moeder vergaat van angst, terwijl Jacques met de grootste krachtsinspanning voortklimt, gaat 't daar boven in 't nest kalm en vredig toe. Onbewust van het gevaar ligt het kind stillekens te kijken. Het speelt met het mos en de takjes, waarvan de vogelwieg vervaardigd is.

De angstkreet van vrouw Béchette heeft hem in de ziel getroffen. Waren zij immers niet met

De arendsjongen lijken haar speelmakkertjes. Boven dit familietafereel zweeft de moederarend. In 'n sekonde kan het treffend tafereel veranderen in het somberste treurspel.

Jacques begrijpt dat maar al te goed. Hij stoot vreeselike geluiden uit, om de arend te verschrikken, die verrast door die onvoorziene aanval op de vlucht gaat.

Jacques grijpt het wichtje, en keert op zijn schreden terug.

Woedend, dat de prooi hem zal ontsnappen, en in vaag beseffen, dat zijn jongen in gevaar verkeren, komt de arend terugvliegen; regelrecht op de vijand aan. Ontwijken was onmogelik.

Op de ene arm heeft Jacques zijn kostbare last; de andere heeft hij nodig om zich aan de vooruitstekende punten te kunnen vasthouden.

Te kiezen valt er niet.

De kloeke Alpenbewoner aarzelt geen minuut. Hij blijft staan, geleund tegen de rots. Aan zijn voeten gaapt de afgrond. Met 'n blik peilt hij die; ieder ander zou door 'n duizeling zijn aangegrepen.

De strijd tegen een der meest geduchte roofvogels is hoogst gevaarlik.

De arend is vlak bij. 't Zal 'n korte strijd zijn.

Jacques moet met de eerste slag het vreeselike beest doodelik treffen; anders is 't met hem en het kind gedaan.

Met zijn vrije hand houdt hij zijn ijzeren bergstok met de punt in de hoogte. In geweldige vaart vliegt de arend tegen de scherpe punt, die hem in 't lichaam dringt.

Doodelik geraakt stort hij neder.

Tans is Jacques besluiteloos. Hoe naar beneden te komen?

Met de kleine op de arm is 't ondoenlik het pad te volgen, waarlangs hij naar boven geklauterd is.

Geen redding is mogelik, dan door zich te laten afzakken in den afgrond.

Jacques geeft zijn kameraden, die beneden in spanning wachten, 'n wenk.

Zij slagen er in, hem 'n reddingstouw toe te werpen. Hij maakt het zo goed en zo kwaad als het gaat, aan 'n rotspunt vast, en laat zich afglijden in de diepte. Met de ene hand om het touw geklemd, daalt hij.

Eindelik kunnen de mannen het touw grijpen, en het lichaam dat in de diepte zweeft, naar zich toehalen. Maar juist op dit ogenblik gebeurt, wat lang te voorzien was.

Uitgeput van vermoeidheid en door de pijn in zijn gekneusde vingers laat Jacques het touw los.

Onmiddellik klimmen 'n zestal mannen de helling af, om Jacques óp te zoeken.

Ze roepen hem. Alleen de echo geeft antwoord.

'n Anstig voorgevoel komt hen beklemmen. Zij zullen Jacques niet levend aantreffen. 't Is zonder twijfel zijn lijk, dat ze van verre op de grond zien uitgestrekt.

Zij arm houdt hij nog om het kind geklemd.

Men ijlt naar hem toe.

Jacques . . . . . Is het mogelik?

'n Zwakke stem doet zich horen:

"De kleine . . . . . redt de kleine!"

Hij spreekt dus nog. Hij komt weer bij kennis. Men zal hem redden.

Gij kunt tans naderbij komen, moeder uw kind rust aan zijn borst.

De redding kwam juist bijtijds.

Geen minuut later of de mannetjesarend zou als wreker van het wijfje zich op de onverschokken redder gestort hebben.

Reeds is aan de horizon 'n zwarte stip zichtbaar, die snel nadert.

God lof! de kleine is gered. En uit menig gemoed stijgt 'n stille dankbede op.

Bevallen van een flukse **ZOON**

C. M. ROORDA-ROTTEVEEL,

Geliefde echtgenote van

H. J. L. TH. ROORDA,

Administrateur der Ned. Herv. Kerk van Z.A.

Johannesburg,

9 Desember 1920,

Bus 444.

GEBEDSVERHOORING.

Het is bekend, dat Prins Lodewijk Napoleon, de zoon van de ontroonde Keizer Napoleon III, door Zoeloe-Kaffers werd vermoord.

De offisier Carey was bij die moord geweest. De Prins was aan zijn hoede toevertrouwd: de Kaffers overrompelden hem, en Carey bracht aan generaal Buller het droeve verhaal van het noodlottige geval.

Buller stoof op.

"Wat?" riep hij: "de Prins is dood, en u leeft nog?"

Er werd 'n krijgsraad belegd; Buller eiste de dood van Carey, ofschoon deze onschuldig was, doch de krijgsraad sprak de beschuldigde vrij.

Dit zijn bekende feiten.

Minder bekend is het, dat Carey 'n gelovig christen was. En het volgende schrijven, aan 'n godvrezende redakteur gericht, getuigt er van.

"Mag ik u verzoeken", zo stond in dit schrijven van Carey, "in het eerstvolgend nummer van uw blad mijn dank aan de Heere op te nemen voor de mij geschonken vrijspraak?

"Van het eerste ogenblik mijner hechtenis heb ik deze gehele zaak aan mijn hemelse Vader opgedragen; ik heb ze in Zijne handen gesteld, terwijl ik mij onophoudelik bij Hem beroepen heb op Zijn belofte, die Hij gegeven heeft, ons ter hulpe te komen.

Hij heeft ons in onze droefenis staande gehouden: mij, mijne vrouw en mijne familie; eindelik heeft Hij alle tranen van onze ogen afgewist.

"Door de onsamenhangende berichten van hen, die in het leven gebleven zijn, waren er enige omstandigheden moeilik op te helderen. Maar ofschoon mijn geloof bij ogenblikken wankelde, zijn de beloften Gods onveranderlik gebleven, en op Zijn tijd heeft Hij mij in de haven geleid, waar ik hoopte aan te komen.

"Ik heb het gevoel, dat het niet goed zou zijn, hen, die met mij eenzelfde geloof deelachtig zijn, onkundig te laten van 'n zo wonderbaar voorbeeld van Gods goedheid, en van de macht, die Hij heeft om op de harten der mensen te werken. Hoe zeer ik anders ook de publiciteit verwerp, heb ik mij gedrongen gevoeld, mijn getuigenis aangaande de kracht des gebeds af te leggen.

D. CAREY,

Kapitein bij het 98e reg.

(Maranatha Kalender.)

OOST WEST
'n Thuis
is 't
RESIDENTIE HOTEL.
PRETORIA
Schoeman St 185
BUS 548
THUIS BEST